

βόδια κ' ἡ Μαργίτσα, ἡ γ'ναῖκα τ', τ' πάει φαῖ. Συνών. ἀλετροπόδα, ἀλετροπόδι, βουάλετρα, καραβᾶς, ποδαλέτρι, ποδάλετρα.

Γιαννάκι τό, κοιν. Γιαννάκ' βόρ. ιδιόμ. Γιαννάτσι Εὐβ. (Κονίστρ. Κουρ. Κύμ. 'Οξύλιθ. κ.ά.) Μεγίστ. κ.ά. Γιαν-νάτσι Κῶς Σύμ. Γιαν-νάτσι Λειψ. Σύμ. 'ιαννάτσι Νάξ. ('Από-ραυθ.) Γιαννάγι Εὐβ. (Κουρ. Κληματ.)

'Υποκορ. τοῦ κυρ. ὄν. *Γιάννης* διὰ τῆς καταλ. -άκι.

1) Θωπευτικῶς, ὁ Γιάννης κοιν. 2) 'Ο νεοσύλλεκτος στρατιώτης σύνθηθ.: Τὰ κουρέφανε σύρριζα τὰ Γιαννάκια χιτὲς 'ς τὸ Ροῦφ (εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς συνοικίας Ροῦφ) 'Αθῆν. Συνών. *Γιαννάκης*. 3) Τὸ πτηνὸν 'Ερίθακος ὁ ἐρυθρόλαιμος (Erithacus rubecula), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae) 'Ανάφ. 'Ιων. (Κρήν.) Κάρπαθ. ('Ελυμπ. κ.ά.) Κίμωλ. Κρήτ. (Ρέθυμν. κ.ά.) Ρόδ. Σίφν. Σύμ. Σύρ. Χάλκ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. 426: Οἱ γερανοὶ φέρουν τὰ κοτσύφια καὶ παίρνουν τὰ Γιαννάκια 'Ανάφ. Συνών. *Γιάννακας* 3, *Γιαννάκης* 4, *Γιαννακός* 2, *Γιαννακούδι*, *Γιαννακούρι*, *Γιαννακουράκι*, *Γιαννακουρας*, *Γιαννακούρι*, *Γιαννᾶς*, *Γιάννης*, *Γιαννί*, *Γιαννούδι*, *καλογιάννης*, *καλογιάννι*, *καλογιάννος*, *κοκκινόγκοι*, *κοκκινόλαίμης*, *κοκκινόστηθης*, *κοκκινόστηθι*, *κομπογιάννης*, *μπαντουγιάννης*, *πύρουλας*, *ρούβελας*, *ρουβέλι*, *τσιμπογιάννης*, *τσιμπουρογιάννης*, *τσιπίρας*, *τσιπουρογιάννης*, *τσιπουρογιαννάκι*, *τσιπουρογιάννι*. 4) Τὸ φυτὸν 'Αγχουσα ἡ φαρμακευτικὴ (Anchusa officinalis), τῆς οἰκογ. τῶν Τραχυφυλλιδῶν (Borraginaceae) 'Ηπ. (Κό-νιτς. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Καστορ. Κοζ. Σίτ. Τρι-κοκκ.)-Νουμᾶς 105,4: Τὰ γιαννάκια τὰ μαζεῦ'ν τ' ἄ-Γιαννίου (24 'Ιουνίου) Τρικοκκ. Κρέμασαν γιαννάκια 'ς τὴς πόρτις Βόιον Μὶ τὰ ἀρμένια καὶ τὰ γιαννάκια κάπνιζαν τὴς λεχῶνες, ἅμα ἀρμενίζονται (ἀρμένια = χαμομήλια, ἀρμενίζονται = πᾶ-σχουν ἀπὸ ἐπιλόχειον πυρετὸν) Σίτ. 5) Εἶδος σόγγου, πι-θαν. τὸ φυτὸν Οὐρόσπερμον τὸ πικριοειδὲς (Urospermum picrioides), τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Κε-φαλῶν.

Γιαννάκος ὁ, πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) Γιαννάκος βόρ. ιδιόμ. Γιάννακος Εὐβ. Γιάννακος Θράκ. (Σουφλ.) Γιαννακός Εὐβ. ('Ακρ. Ψαχν. κ.ά.) 'Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θράκ. (Σηλύβρ. κ.ά.) Κάρπ. Κρήτ. ('Ανατολ. 'Εννιά Χωρ. 'Ηράκλ.) Κυκλ. Κύπρ. (Λουβαρ. κ.ά.) Μακεδ. (Νιγρίτ. Ροδολίβ. κ.ά.) Μῆλ. 'Οθων. Πόντ. (Οἶν.) Προπ. (Πάνορμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Χίος (Βροντ. Μεστ. κ.ά.) Ψαρ. — D. Bikelas, Nom. Faune greque, Annuaire 12, 219 Th. Heldr., Faune 41 D'Arcy Thomson, Gloss. of birds² 306 — Λεξ. Βλαστ. 426 Γιαν-νακός Χίος (Πισπιλ.)

'Εκ τοῦ κυρ. ὄν. *Γιάννης* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκος. 'Ο τύπ. *Γιάννακος* κατὰ τὸ ἀρχικὸν Γιάννης. 'Ο τύπ. *Γιαννακός* καὶ εἰς ἑγγρ. τῶν ἐτῶν 1665 καὶ 1672 ἐκ Μυκ., βλ. Γ. Πετροπ., Νοταρ. πράξ. Μυκ., σ. 42, 853. 'Ο τύπ. *Γιαννάκος* καὶ εἰς ἑγγρ. τοῦ 1696 ἐκ Πα-ξῶν, βλ. Γ. Πετροπ., Νοταρ. πράξ. Παξ., σ. 130.

1) Θωπευτ. ἢ εἰρωνικῶς, ὁ *Γιάννης*, τὸ ὅπ. βλ., πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.): 'Ὡστόσο ἔφτασε ὁ γείτο-νάς του ὁ Γιαννάκος νὰ σκάφτη καὶ αὐτὸς τὸ κηποχώραφὸ του Κρήτ. ('Ηράκλ.) 'Ο Γιαν-νακός 'ἐθ-θα νηστέψη γιὰ νὰ με-

ταλάβῃ Χίος (Πισπιλ.) 'Εγὼ καὶ ὁ Γιαννακός δὲν ἔχομε καμ-νιὰ γενιὰ ἀπὸ τσι γονιοὶ μας (γενιὰ = συγγένεια Μῆλ. || 'Ἄσμ.)

Γυναῖκα, ποῦ 'νι τοῦ πιδί; ποῦ 'νι οὐ Γιαννακός μου; Μακεδ. (Ροδολίβ.)

'Ο Γιάννακος ἀγνάντεψε τοὺς κάμπους καὶ ἀνεβαίνει μὲ δεκαπέντε φλάμπουρα, μὲ δεκοχτὼ παιγνίδια Εὐβ.

Καλῶς ἤρτεν ὁ Γιαννακός νὰ φά' νὰ πιῇ μετὰ μας Κύπρ.

Γιάννη, Γιάννη, Γιαννακό, | πῶφαγες τὸ ποντικὸ μὲ τὸ λάδι, μὲ τὸ ξίδι, | μὲ τὸ κόκκινο κρομμύδι (παιδικ. ᾄσμ.) Προπ. (Πάνορμ.)

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιαννάκος* 'Αθῆν. Πελοπν. ('Αρν. Γαλατ. Γαργαλ. Ζελίν. Λάγ. Λεχαίν. Πετρίν.) Πόρ. Γιαννάκος Θράκ. (Σουφλ.), ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γιαν-νακός* Λευκ. (Φτερν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. ('Αράχ.) Γιαν-νακός Χίος (Πισπιλ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Τοῦ Γιαννάκου ἡ Στρούγκα Πελοπν. (Γεράκ.) Τοῦ Γιαν-νάκου τὸ Μαντρί Εὐβ. (Πλατανιστ.) Τ' Γιαννακοῦ τοῦ Δ'βάρ' Θάσ. Τ' Γιαννακοῦ ἡ Βρούσ' Στερελλ. (Φθιώτ.) 'Στοὺς Γιαννακοὺς Κέρκ. (Συναρᾶδ.)

2) Τὸ πτηνὸν Φοινίκουρος ὁ ὠχρόουρος (Phoenicurus ochrurus), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae) Κρήτ. ('Εννιά Χωρ.) Κυκλ. Σύρ. Χίος (Βροντ. Μεστ. κ.ά.) Ψαρ. — Λεξ. Βλαστ. 426. Συνών. βλ. εἰς λ. *Γιάννακας* 2. 3) Τὸ πτηνὸν 'Ερίθακος ὁ ἐρυθρόλαιμος (Erithacus rubecula), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae). Συνών. βλ. εἰς λ. *Γιαννάκι* 3.

γιαννακούδι τό, ἐνιαχ. γιαννακού Χίος (Φυτ.) γιαν-νακούιν Χίος (Φυτ.)

'Εκ τοῦ οὖς. *Γιαννάκι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὑ-δι.

Τὸ πτηνὸν Λειμώνιος ὁ φαιόλαιμος (Saxicola ruberta), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae): 'Απάνω 'ς τὸν ἀκίσσαρο ἐκά'δα ἓνα γιαννακούιν (ἀκίσσαρος = κίσσαρος, τὸ φυτὸν κίσθος ἢ κίστος: ἐκά'δα = ἐκάθητο). 'Ηβαλα τὰ 'ξό-βεργα γαὶ ἤπιασα καμμιὰ δεκαριὰ γιαννακούδια. Κάτσε γαλά, γιὰτὶ 'ὰ ξεμερδίσω σε σὰ γιαννακούιν ('ὰ ξεμερδίσω σε = θὰ σὲ κομματιάσω).

γιαννακουράκι τό, ἐνιαχ. γιαννακουράτσι Πελοπν. (Λεῦκτρ.)

'Εκ τοῦ οὖς. *Γιαννακούρι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Τὸ πτηνὸν *Γιαννακούρι*, τὸ ὅπ. βλ. Συνών. εἰς λ. *Γιαννάκι* 3.

γιαννακουρας ὁ, Πελοπν. ('Αναβρ.)

'Εκ τοῦ οὖς. *γιαννακούρι* κατὰ τύπ. μεγεθ.

Τὸ πτηνὸν *γιαννακούρι*, ὅταν εἶναι μεγαλύτερον τοῦ συνήθους.

γιαννακούρι τό, Πελοπν.

'Εκ τοῦ οὖς. *Γιαννάκι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ὑρι.

Τὸ πτηνὸν 'Ερίθακος ὁ ἐρυθρόλαιμος (Erithacus rubecula), τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae). Συνών. βλ. εἰς λ. *Γιαννάκι* 3.

'Η λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γιαν-νακούριν* Χίος (Πισπιλ.)

